

Saarna Kaarinan kirkossa 5.5.2005 (näytesaarna tuomiokapitulille pappisvihkimystä varten)

Saarnateksti: Johannes 7:37-39

Juhlan suurena päätöspäivänä Jeesus nousi puhumaan ja huusi kovalla äänellä: "Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! [38](#) Joka uskoo minuun, 'hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat', niin kuin kirjoituksissa sanotaan." [39](#) Tällä Jeesus tarkoitti Henkeä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Vielä ei Henki ollut tullut, koska Jeesusta ei vielä ollut kirkastettu.

Säveltäjämestariimme Jean Sibelius luonnehti kerran omaa musiikkiaan sanomalla, että muut hänen aikalaissäveltäjänsä tarjoilevat hienoja ja taidokkaasti sekoitettuja cocktaileja, mutta hän haluaa tarjota ihmisille musiikkinsa välityksellä raikasta lähdevettä.

Cocktailit sopivat hyvin joihinkin tiettyihin tilanteisiin ja tilaisuuksiin, mutta raikas ja puhdas vesi on jotain paljon tärkeämpää ja arvokkaampaa. Se on koko elämän edellytys. Sitä tarvitaan joka päivä. Ilman vettä maapallollamme ei olisi lainkaan elämää.

Myös päivän evankeliumitekstissä Jeesus puhuu vedestä. Tai ei oikeastaan puhu, vaan hän nousee seisomaan ja alkaa huutaa sanottavaansa kovalla äänellä. Kyse on siis äärimmäisen tärkeästä asiasta, jonka Jeesus haluaa kuulijoidensa ottavan vakavasti. Niin, kyse on tässäkin kohdin sellaisesta vedestä, jota ilman maapallollamme ei ole lainkaan elämää.

Päivän teksti kertoo, että tämä kaikki tapahtuu juhlan suuressa päätösjuhlissa. Juhla on juutalaisten suuri lehtimajajuhla, jota vietettiin sadonkorjuun kunniaksi. Lehtimajajuhla kesti yhden kokonaisen viikon ja yhtenä tärkeänä osana siihen kuului joka-aamuinen vesiseremonia. Siinä pappi kävi seurueineen hakemassa vettä Siiloan altaasta ja tämä vesi kannettiin arvokkaasti hienossa kulkueessa temppeliin. Siellä vesi valutettiin maahan. Tällaisessa, vesiseremonioiden sävyttämässä juhlassa, Jeesus alkaa nyt julistaa.

”Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon!” Jeesus osallistuu juhlintaan, hän pitää lehtimajajuhlaa varmasti arvossaan ja haluaa olla kiittämässä Isäänsä tämän hyvistä antimista, saadusta sadosta ja ihmisten työn siunaamisesta. Mutta silti hän asettaa asioita uuteen arvojärjestykseen: uskonnolliset juhlat ovat arvokkaita, mutta todellinen apu, todellinen janon sammuttaminen, todellinen elämä, on saatavissa häneltä itseltään. Siiloan altaasta kannettu vesihän valutettiin maahan, se ei voinut sammuttaa ihmisen janoa. Sen sijaan Jeesuksella on tarjota jotain todellista. Hän tarjoaa elävää vettä.

Jo vanhan testamentin profeetat olivat satoja vuosia aikaisemmin ennustaneet, että tulee aika jolloin Jumala antaa elävän veden virrata ihmiskunnalle. Jesaja julisti: ”Minä annan vesien virrata janoavalle, purojen kuivaan maahan. Minä vuodatan henkeni lapsiisi. Te saatte riemuiten ammentaa vettä pelastuksen lähteestä”. Profeetta Sakarias puolestaan: ”Kerran tulee aika, jolloin yö on kirkas kuin päivä eikä ilta enää pimene. Silloin virtaavat Jerusalemissa elämää antavat vedet. Sinä päivänä Daavidin suvulle puhkeaa lähde, joka puhdistaa synnistä ja saastaisuudesta.” Ja Joel: ”Tuona päivänä kaikki Juudan purojen uomat ovat tulvillaan vettä ja Herran huoneesta kumpuaa lähde”. Jeesus oli näiden lupauksen täyttymys. Hän toi mukanaan elävän veden. Veden joka on vielä arvokkaampaa kuin se tavallinen vesi, jota juomme ja jota ilman emme tule toimeen.

Evankelista Johannes kertoo meille ihan kädestä pitäen, suorasanaisesti ja selkeästi, mitä tällä elävällä vedellä tarkoitetaan: Pyhää Henkeä. Ja tänä kirkkovuoden sunnuntaina me odotamme tuota Pyhää Henkeä. Se on puolustaja ja Jeesuksen sijainen maanpäällä. Jeesus huutaa siis lehtimajajuhlassa, että häneltä saatte hengen, joka on teidän tukenanne ja puolustajananne sen jälkeen kun itse olen noussut maanpäältä ylös kirkkauteen. Tulen olemaan teidän kanssanne hengessä ja henkeni välityksellä.

Jeesus lupaa myös että niistä, jotka nauttivat hänen tarjoamaansa vettä, alkaa kummuta elävän veden virta. Voimme ajatella, että kun saamme Jeesuksen elävää vettä, hänen pyhää henkeään, hänen rakkauttaan, niin saamme itsekin voimaa rakastaa toisia. Jeesuksen rakkaus saa meissä aikaan sen, että myös me pystymme, osaamme, uskallamme rakastaa toinen toisiamme. Tullessaan rakastetuksi ihminen pystyy itsekin rakastamaan. Saadessaan itse armon, ihminen pystyy itsekin armahtamaan toisia. Tuntiessaan itsensä arvokkaaksi, ihminen pystyy itsekin arvostamaan toisia.

Kumpuava elävän veden virta voidaan ymmärtää myös lähetystyöksi. Tosi paikan tullen Pietari oli kieltänyt Jeesuksen, opetuslapsista myös Sebedeuksen pojat olivat itsekkäästi havigelleet itselleen parhaita istumapaikkoja taivaallisista pidoista. Mutta saatuaan elävää vettä, Pyhää Henkeä, näistä aroista ja ymmärtämättömistä opetuslapsista tuli rohkeita julistajia. He lähtivät maailman ääriin kertomaan ilouutista ylösnousseesta Jeesuksesta, Jumalan armosta ja rakkaudesta kaikkia luotujaan kohtaan. Opetuslapsista alkoi kummuta elävän veden virta.

Meidät kaikki kristityt on kutsuttu kumpuamaan tätä elävää vettä. Ilosanoman julistaminen ei tarkoita kuin poikkeustapauksissa lähetyskentille lähtemistä tai sanan julistamista. Sen sijaan se on meidän kaikkien osalta sitä, että antaa kokemansa hyvän virrata eteenpäin. Se on arkista elämää ja ihmisistä välittämistä. Rakkaus on paras tapa todistaa Kristuksesta, joka itsekin oli rakkaus.

Tähän rakkauteen meidät on kutsuttu kasvamaan. Voimme pyytää siihen voimia ja sydäntä taivaalliselta Isältämme. Ainahan lähimmäisen rakastaminen ei ole helppoa. Toisen kylmyyteen ja rakkaudettomuuteen ihminen ei luonnostaan vastaa rakkaudella. Siihen Jeesus meitä on kuitenkin kehottanut. Muistamme kaikki ne kohdat raamatusta, joissa hän sanoo, että jos on hyvä vain sellaiselle ihmiselle joka on itselle hyvä, niin mitä kiittämisen arvoista siinä on. Kaikki siihen pystyvät. Me kristityt, jotka olemme saaneet kuulla Jumalan Jeesuksessa ilmitulleesta rakkaudesta, olemme saaneet suuren tehtävän: viedä eteenpäin viestiä tästä rakkaudesta. Saamme tehdä sen omien voimiemme mukaan. Viestinvieminen ei aina ole helppoa mutta Jeesuksen lupaama henki, elämän vesi, saa tarvittavan kasvun aikaan, olipa kyse kuinka kuivasta ja karusta maaperästä tahansa. Kasvuun voivat kuulua myös kasvukivut. Saamme kuitenkin koko ajan olla hyvän Jumalan hoidossa. Emme ole yksin, hän kantaa, tukee ja pelastaa.